

Deschade is pas duidelijk als het kind ouder wordt

NRC 05-10-2012 pg 8

Hoe lang blijft de dokter aansprakelijk voor schade aan het ongeboren kind door een verkeerd medicijn? Het hangt ervanaf wanneer de ouders hun klachten melden.

**Door onze redacteur
FOLKERT JENSMA**

De Zaak. Een negen weken zwangere vrouw meldt zich in 1998 bij de psychiater met depressieve klachten, paniekaanvallen en agitatie. Hij schrijft haar rivotril en anafrenil voor en wijft haar vragen over bijwerkingen weg.

Na de geboorte stelt de kinderarts bij de baby „ernstige onthoudingsverschijnselen” vast door deze medicijnen. Het kind ontwikkelt zich moeizaam. Het blijft zowel psychisch als fysiek achter. De ouders laten onderzoeken of de problemen van het kind aan de medicijnen is te wijten.

Ze zoeken steun bij Stichting De Ombudsman, een uit het VARA-programma voortgekomen juridisch adviseur. Die informeert hen in 2001 dat van beide middelen bekend is dat ze de vrucht kunnen beschadigen. Ze mogen alleen worden voorgeschreven als het echt niet anders kan. De ouders dienen het me-

disch dossier op te vragen en zich van de hulp van een letseladvocaat te voorzien, luidt het advies.

Welke stappen zetten de ouders?

De ouders schrijven het ziekenhuis en hun huisarts daarop dat ze een procedure overwegen. Aan de psychiater vertellen ze alleen dat ze willen weten wat er precies is gebeurd. Op basis van de dossierinformatie krijgen zij vervolgens van de Stichting de Ombudsman echter het ad-

vies om *niet* te procederen. De kans op succes zou „vrijwel nihil” zijn. Er waren nog een stevig aantal andere risicofactoren bij de moeder die konden veroorzaken bij het kind en hun huisarts daarop dat ze een procedure overwegen. Aan de psychiater vertellen ze alleen dat ze willen weten wat er precies is gebeurd. Op basis van de dossierinformatie krijgen zij vervolgens van de Stichting de Ombudsman echter het ad-

Waarom gaan ze dan toch naar de rechter? Het kind wordt ouder,

de omvang van de schade wordt steeds duidelijker.

In 2005 dienen de ouders een klacht in bij het regionaal medisch tuchtcollege. De vader vindt dat de psychiater zijn vrouw in 1998 onjuist informeerde en geen alternatieve therapie voorstelde. Hij zou de handicap dus veroorzaakt hebben.

Het tuchtcollege oordeelt dat de psychiater inderdaad onvolledige informatie gaf. Het voorschrijven van de middelen was weliswaar

Verjaring geldt omdat bewijs door het tijdsverloop minder betrouwbaar wordt

Bij 'de Uitspraak' geven experts van het *Nederlands Juristenblad* commentaar dat in zijn geheel te lezen is op nrc.nl/rechtenbestuur. Deze week de Leidse hoogleraar gezondheidsrecht Aart Hendriks en Lodewijk Smeehuijzen, onderzoeker en specialist verjaring aan de VU in Amsterdam.

Hendriks concludeert uit deze zaak dat een tuchtprocedure gevolgen kan hebben voor een latere civiele klacht bij de rechter. De verjaring wordt daardoor 'gestuit' en de arts kan dus langer aansprakelijk blijven.

Intussen is de arts wel wettelijk verplicht patiëntgegevens na vijftien jaar te vernietigen. Ook moet

De nadelen voor het slachtoffer worden ondervangen doordat het moment waarop die vijf jaar begint te lopen wettelijk kan variëren. Bij gezondheidschade begint die termijn van vijf jaar pas op het moment dat de schade duidelijk wordt.

Hendriks merkt op dat deze casus iedere arts er aan zou moeten herinneren alert te zijn op eventuele zwangerschappen bij patiënten. Sinds 2010 werden drie artsen door de tuchtrechter officieel ge-waarschuwd wegens fouten ge-maakt met bij vrouwen die zwan-ger bleken te zijn.

Reageer: nrc.nl/rechtenbestuur

„niet onverdedigbaar”. Maar een gezamenlijke afweging van de risico's voor het kind en de gezondheid van de moeder had ontbroken. De psychiater krijgt een waarschuwing. Maar het tuchtcollege wil niet zeggen of de medicijnen ook de handicap veroorzaakten.

Krijgen ze de schade vergoed? In 2007 eist de vader via zijn advocaat schadevergoeding. Maar de psychiater zegt dat de vader te laat is. Na vijf jaar is een vordering wettelijk verjaard. Gerekend vanaf de geboorte had hij tot 2003. Of eventueel 2006, vanaf het ombudsmanadvies. De rechtbank wijst daarom de eis af.

Denkt het gerechtshof er ook zo over? Nee, verjaring kan namelijk worden 'gestuit', ofwel afgebroken. Daarvoor is volgens de wet een mededeling nodig waarmee de schuldeiser (de vader), onduidelijk zijn recht voorbehoudt op schadevergoeding. Volgens het hof kon de klacht in 2005 bij het tuchtcollege zo worden opgevat. Het hof vindt dat „een voldoende waarschuwing” voor de psychiater. Het was duidelijk genoeg dat de vader de psychiater aansprakelijk hield voor een eventuele fout. De vader mag dus door procederen. De psychiater moet zich alsnog verantwoorden voor zijn behandeling uit 1998.